

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 11Co/144/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7812209439
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 03. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jarmila Čabaiová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2016:7812209439.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jarmily Čabaiovej a sudkýň JUDr. Zuzany Matyiovej a JUDr. Jarmily Sopkovej Maximovej vo veci žalobkyne E., s.r.o., so sídlom Y., Pribinova 25, IČO: 35 807 598, zast. Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom Bratislava, Grösslingova 4, IČO: 36 864 421, proti žalovanej H., v konaní o náhradu škody a nemajetkovej ujmy, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku 5C 80/2012-172 z 22.1.2015 Okresného súdu Rožňava

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

Žalobkyňa nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

Súd prvého stupňa (ďalej aj „súd“) rozsudkom zamietol žalobu, ktorou sa žalobkyňa domáha náhrady škody a nemajetkovej ujmy, ktorá jej mala byť spôsobená nesprávnym úradným postupom a rozhodnutím Okresného súdu Rožňava v exekučných konaniach, v ktorých na základe jej návrhu ako oprávnenej (veriteľka zo zmlúv o úvere) súdny exekútor predložil tomuto súdu ako miestne a vecne príslušnému exekučnému súdu návrhy na vykonanie exekúcie spolu s exekučným titulom a žiadosťou o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. K nesprávnemu úradnému postupu podľa žalobkyne malo dôjsť tým spôsobom, že exekučný súd v žalobkyňou označených exekučných konaniach zamietol žiadosť súdneho exekútora o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie (žaloby označené M. Z.), rozhodol o zamietnutí žiadosti súdneho exekútora o vydanie poverenia po zákonnej 15 - dňovej lehote (žaloby označené P.), nerozhodol o návrhu na zmenu súdneho exekútora v zákonnej 30 dňovej lehote (žaloby označené ZE) a vydal poverenia pre súdneho exekútora na vykonanie exekúcie po zákonnej 15-dňovej lehote (žaloby označené NP), čím reálne ohrozil jej legitímne očakávania na efektívne a účinné vymoženie jej pohľadávky a vystavil jej oprávnené záujmy riziku insolvenčnej a zániku povinného, i zmarenia účelu konania pre stratu kontaktu s povinným, čo ovplyvnilo jej ďalšie podnikateľské postupy a spôsobilo neistotu v plánovaní ďalších rozhodnutí, ktoré mohla prijať. Žalobkyňa v žalobách označených ako M. RS namietala, že súd v rozpore so zásadou legality zakotvenou v čl. 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky realizoval úplný judičiálny proces spočívajúci v preskúmaní zákonnosti exekučných titulov, t.j. opätovnom posudzovaní jej práva na zaplatenie dlhu v časti istiny bez splnenia zákonných podmienok na takýto postup. Žalovaná na jej písomné žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody a nemajetkovej ujmy v uvedených spojených veciach zmysle § 15 zák. č. 514/2003 Z.z. pozitívne nereagovala. Ďalším výrokom súd návrh žalobkyne na prerušenie konania zamietol a účastníkom náhradu trov konania nepriznal.

Uznesením sp. zn. 5C 80/2012-8 z 9.10.2012, právoplatným 11.10.2012, súd spojil na spoločné konanie veci žalobkyne pod sp. zn. 5C/80/2012 a veci 5C/85/2012, 5C/94/2012, 5C/95/2012, 5C/101/2012, 5C/104/2012, 5C/106/2012, 5C/110/2012, 5C/113/2012, 5C/134/2012, 5C/136/2012, 5C/141/2012,

5C/157/2012, 5C/159/2012, 5C/173/2012, 5C/174/2012, 5C/180/2012, 5C/181/2012, 5C/184/2012, 5C/194/2012, 5C/201/2012, 5C/202/2012, 5C/208/2012, 5C/213/2012, 5C/215/2012, 5C/217/2012, 5C/220/2012, 5C/230/2012, 5C/242/2012, 5C/244/2012, 5C/260/2012, 5C/262/2012, 5C/264/2012, 5C/269/2012, ktoré sa v ďalšom konaní budú viesť pod spisovou značkou 5C/80/2012.

V žalobách, v ktorých žalobkyňa namietala zamietnutie žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie (M. RS) uviedla, že exekučný súd spôsobom odporujúcim zákonu konal tak, ako by sám rozhodoval vo veci samej. Exekučný súd pritom nekoná o zrušení rozhodcovského rozsudku a ani nepokračuje v konaní vo veci v rozsahu uvedenom v žalobe alebo vo vzájomnej žalobe. Z hľadiska princípu právnej istoty nemôže všeobecný súd zamedziť účinkom rozhodcovského rozsudku na právne postavenie žalovaného tam, kde neexistujú. Opravu rozhodnutí rozhodcovských súdov nie je možné využiť dodatočne potom, čo takýto prostriedok už nemožno uplatniť. Exekučný súd tým, že nelegálnym postupom vykonal opätovné posúdenie práva žalobkyne na zaplatenie dlhu, vyvolal stav, ktorý založil prekážku veci rozhodnutej v právnom vzťahu medzi oprávnenou a dlžníkom. Na jednej strane existuje exekučný titul - rozhodcovský rozsudok, ktorý nie je možné zrušiť pre uplynutie zákonnej lehoty, avšak z pohľadu exekučného súdu je materiálne nevykonateľný, a na strane druhej nie je možné zo strany žalobkyne iniciovať občianske súdne konanie a požadovať súdnu ochranu práva na zaplatenie istiny s príslušenstvom, a to z dôvodu že existenciou rozhodcovského rozsudku je založená prekážka veci právoplatne rozhodnutej, ktorá je neodstrániteľnou vadou konania. Majetkovú škodu vo všetkých spojených veciach M. RS si žalobkyňa v týchto žalobách uplatnila vo výške náhrady istiny s príslušenstvom, ktorá viac nemôže byť priznaná právoplatným rozhodnutím všeobecného súdu v občianskom súdnom konaní vedenom proti dlžníkovi zo záväzkového zmluvného vzťahu založeného zmluvou o úvere. Zároveň si uplatnila náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch pretože samotné konštatovanie porušenia práva na súdnu ochranu nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na vzniknutú ujmu. Nesprávny úradný postup súdu je takej intenzity, ktorá má za následok zmarenie vymožitelnosti majetkového práva žalobcu.

V žalobách, ktorými sa domáhala náhrady škody a nemajetkovej ujmy z dôvodu rozhodnutia o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia po 15-dňovej lehote (P.) žalobkyňa uviedla, že je povinnosťou exekučného súdu rozhodnúť o žiadosti do 15 dní odo dňa jej doručenia, ak je exekučným titulom vykonateľné rozhodnutie rozhodcovského súdu. Exekučný súd napriek tomu rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, a to zamietnutím tejto žiadosti, po uplynutí zákonom stanovenej doby. Vo veciach neexistovali okolnosti, ktoré by umožňovali súdu postupovať nesústreďene a so zbytočnými prietahmi tak, že k vydaniu rozhodnutia o udelení poverenia na vykonanie exekúcie súd pristúpil až po veľmi dlhej dobe. Z dôvodu takéhoto nesprávneho úradného postupu exekučného súdu si uplatňuje náhradu majetkovej škody ako aj nemajetkovej ujmy v peniazoch. Majetková škoda predstavuje náhradu účelne vynaložených nákladov spojených s jej činnosťou uskutočňovanou vo veci správy a udržateľnosti pohľadávok v období, ktoré zbytočne uplynulo medzi doručením žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie a rozhodnutím o nej. Zároveň si žalobkyňa uplatnila náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch. Pri určovaní primeranej náhrady nemajetkovej ujmy vychádzala z doktríny prijatej ústavným súdom podľa ktorej, pokiaľ ide o zbytočné prietahy v súdnom konaní, je spravodlivé, ak sa na každý rok poznačený prietahmi vzťahuje satisfakcia vo výške cca 660 €. Žalobkyňa si preto uplatňuje ako primeranú náhradu nemajetkovej ujmy za každý mesiac omeškania v činnosti exekučného súdu.

V žalobách, v ktorých namietala vydanie poverenia exekučným súdom pre súdneho exekútora na vykonanie exekúcie po zákonnej 15-dňovej lehote (žaloby označené NP), poukázala na povinnosť exekučného súdu rozhodnúť o žiadosti o udelenie poverenia do 15 dní odo dňa doručenia žiadosti súdneho exekútora, ak je exekučným titulom vykonateľné rozhodnutie rozhodcovského súdu. Exekučný súd napriek tomu rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia vydaním poverenia po uplynutí zákonom stanovenej doby. Postup exekučného súdu bol nesprávny a v rozpore so zákonom, konkrétne § 44 ods. 2 Exekučného poriadku. Vo veciach neexistovali okolnosti, ktoré by umožňovali súdu postupovať nesústreďene a so zbytočnými prietahmi tak, že k vydaniu rozhodnutia o udelení poverenia na vykonanie exekúcie súd pristúpil až po veľmi dlhej dobe. Z dôvodu nesprávneho úradného postupu exekučného súdu si uplatňuje náhradu majetkovej škody, ako aj nemajetkovej ujmy v peniazoch. Majetková škoda predstavuje náhradu účelne vynaložených nákladov spojených s jej činnosťou uskutočňovanou vo veci správy a udržateľnosti pohľadávok v období, ktoré zbytočne uplynulo medzi doručením žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie a rozhodnutím o nej. Zároveň si žalobkyňa uplatnila náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch. Pri určovaní primeranej náhrady nemajetkovej ujmy, aj v týchto žalobách

vychádzala z doktríny prijatej ústavným súdom, podľa ktorej, pokiaľ ide o zbytočné prieťahy v súdnom konaní je spravodlivé, ak sa na každý rok poznačený prieťahmi vzťahuje satisfakcia vo výške cca 660,- € a uplatnila si ako primeranú náhradu nemajetkovej ujmy za každý mesiac omeškania v činnosti exekučného súdu

V žalobách, v ktorých namietala, že exekučný súd nerozhodol o návrhu na zmenu súdneho exekútora v zákonom stanovenej lehote, poukázala na povinnosť exekučného súdu rozhodnúť o návrhu na zmenu exekútora do 30 dní od doručenia návrhu oprávneného na zmenu exekútora (žaloby označené ako ZE). Exekučný súd napriek tomu, že neexistovala žiadna okolnosť, aby v stanovenej lehote nerozhodol, pristúpil k rozhodnutiu až po veľmi dlhej dobe. Z dôvodu nesprávneho úradného postupu si žalobkyňa uplatňuje náhradu majetkovej škody predstavujúcej náhradu účelne vynaložených nákladov spojených s jej činnosťou uskutočňovanou vo veci správy a udržateľnosti pohľadávky v období, ktoré zbytočne uplynulo medzi doručením návrhu na zmenu súdneho exekútora a rozhodnutím o ňom a náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch, pri vyčíslení ktorej vychádzala z doktríny prijatej ústavným súdom, podľa ktorej, pokiaľ ide o zbytočné prieťahy v súdnom konaní, je spravodlivé, ak sa na každý rok poznačený prieťahmi vzťahuje satisfakcia vo výške cca 660,- € a uplatnila si ako primeranú náhradu nemajetkovej ujmy za každý mesiac omeškania v činnosti exekučného súdu.

Vo všetkých spojených veciach si žalobkyňa uplatnila náhradu škody spolu vo výške 35 838,97 € a z titulu nemajetkovej ujmy si uplatnila náhradu spolu vo výške 16 117,66 €.

Žalobkyňa v priebehu konania zadala objednávku na spracovanie znaleckého posudku na vyčíslenie výšky vzniknutej škody, v dôsledku skutočností v žalobe opísaných, za ktoré zodpovedá žalovaná. Znalecký posudok č. 1/2014 vypracoval Znalecký ústav Ekonomickej univerzity v Bratislave a na Okresnom súde Rožňava je evidovaný pod Spr. V136/14. Úlohou znalca bolo určiť výšku majetkovej škody, ktorá bola spôsobená nesprávnymi úradnými postupmi a nezákonnými rozhodnutiami okresných súdov Slovenskej republiky v exekučných konaniach, a to najmä v súvislosti s porušovaním zákonných lehôt a nečinnosťou, či zbytočnými prieťahmi v exekučnom konaní pri rozhodovaní o žiadosti súdneho exekútora o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie alebo pri rozhodovaní o zmene súdneho exekútora. Na základe vykonanej analýzy mzdových nákladov, nákladov na poštovné, telekomunikačné služby, tlač a úpravu informačného systému znalecký kolektív realizoval výpočet majetkovej ujmy vzniknutej žalobkyňi, pričom táto je diferencovaná podľa jednotlivých typov žalôb tak, že u žalôb NZP a NP predstavuje výška majetkovej škody spolu 30,76 € a u žalôb ZE 31,68 €.

Vykonaným dokazovaním mal súd preukázať, že v žalobách označených ako ZE v exekučnom konaní vedenom na Okresnom súde Rožňava (ďalej aj „OS Rožňava“) pod sp. zn. 8Er 153/2005 (pripojený k spojenej veci 5C 101/2012) bola tomuto súdu 17.6.2005 doručená žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie vo veci oprávnenej E., s.r.o. proti povinnému, poverenie bolo vydané dňa 12.7.2005. Oprávnená podala návrh na zmenu exekútora 6.10.2010. Súd vyzval pôvodného exekútora na vyjadrenie sa k návrhu na zmenu exekútora a vyčíslenie doterajších trov exekúcie, pričom výzvu prevzal 8.11.2010. Keďže na výzvu exekútor nereagoval, 13.12.2010 súd znova vyzval exekútora na predloženie exekučného spisu EX 418/05 s tým, aby vyčísлил doterajšie trovy exekúcie, ak si ich uplatňuje. Súd uznesením zo 16.2.2011 zamietol návrh na zmenu exekútora, vyhlásil exekúciu za neprípustnú, zastavil exekúciu a zaviazal oprávneného uhradiť exekútorovi Mgr. Ing. Z. U. exekučné trovy vo výške 50,86 €. Proti tomuto uzneseniu 24.3.2011 podala žalobkyňa odvolanie. Krajský súd v Košiciach uznesením 2CoE/74/2011-35 z 18.7.2011 potvrdil uznesenie vo výroku, ktorým bola exekúcia vyhlásená za neprípustnú a o zastavení exekúcie a vo výroku o trovách konania, odmietol odvolanie proti výroku o zamietnutí žiadosti o zmenu súdneho exekútora a náhradu trov odvolacieho konania účastníkom nepriznal.

V žalobách označených ako M. RS, kde súd zamietol návrh na vydanie poverenia na vykonanie exekúcie napriek existencii exekučného titulu, súd z exekučných spisov zistil:

Z exekučného spisu OS Rožňava sp. zn. 8Er/242/2011 (pripojený k spisu 5 C 180/2012 v spojenej veci 5C 80/2012) vyplýva, že žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená 28.3.2011. Súd uznesením zo 4.5.2011 zamietol žiadosť exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie (právoplatné 25.5.2011). Uznesením zo 14.6.2011 súd zastavil exekučné konanie, uznesenie nadobudlo právoplatnosť 1.7.2011. Z úradného záznamu z exekučného spisu OS Rožňava sp. zn.

8Er/722/2010 (pripojený k spisu 5C/181/2012 v spojenej veci 5C/80/2012) vyplýva, že žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená 25.8.2010, súd uznesením z 18.2.2011 zamietol žiadosť exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť 19.3.2011. Uznesením z 12.5.2011 súd zastavil exekučné konanie, uznesenie nadobudlo právoplatnosť 1.6.2011. Z úradného záznamu z exekučného spisu OS Rožňava sp. zn. 8Er/645/2010 (pripojený k spisu 5C/184/2012 v spojenej veci 5C/80/2012) súd zistil, že exekútor podal návrh na udelenie poverenia na vykonanie exekúcie 12.8.2010. Uznesením z 11.2.2011, ktoré sa stalo právoplatným dňa 9.3.2011, súd zamietol žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, následne bolo exekučné konanie zastavené uznesením zo 14.3.2011, právoplatným dňa 7.6.2012. Z úradného záznamu z exekučného spisu OS Rožňava sp. zn. 8Er/758/2010 (pripojený k spisu 5C/194/2012 v spojenej veci 5C/80/2012) súd zistil, že exekútor podal návrh na udelenie poverenia na vykonanie exekúcie 9.9.2010. Uznesením zo 7.3.2011, ktoré nadobudlo právoplatnosť 26.3.2011, súd zamietol žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, exekúcia bola zastavená uznesením z 11.4.2011, právoplatným 14.5.2011. Z exekučného spisu OS Rožňava sp. zn. 8Er/361/2011 (pripojený k spisu 5C/217/2011 v spojenej veci 5C/80/2012) súd zistil, že exekútor podal návrh na udelenie poverenia na vykonanie exekúcie 15.5.2011. Uznesením z 18.5.2011, právoplatným 24.6.2011, súd zamietol žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Súd uznesením z 27.7.2011, právoplatným 10.8.2011, exekučné konanie zastavil. Z úradného záznamu z exekučného spisu OS Rožňava sp. zn. 8Er/787/2010 (pripojený k spisu 5C/220/2012 v spojenej veci 5C/80/2012) súd zistil, že exekútor podal návrh na udelenie poverenia na vykonanie exekúcie dňa 23.9.2010. Uznesením z 23.2.2011, právoplatným 5.4.2011, súd zamietol žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Exekučné konanie bolo zastavené uznesením z 11.4.2011, právoplatným 14.5.2011. Z úradného záznamu z exekučného spisu OS Rožňava sp. zn. 8Er/730/2010 (pripojený k spisu 5C/230/2012 v spojenej veci 5C/80/2012) súd zistil, že exekútor podal návrh na udelenie poverenia na vykonanie exekúcie dňa 30.8.2010. Uznesením z 18.2.2011, právoplatným 22.3.2011, súd zamietol žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Uznesením z 12.5.2011, právoplatným 1.6.2011 bolo exekučné konanie zastavené. Z exekučného spisu OS Rožňava sp. zn. 8Er/251/2011 (pripojený k spisu 5C/242/2012 v spojenej veci 5C/80/2012) súd zistil, že exekútor podal návrh na udelenie poverenia na vykonanie exekúcie 31.3.2011. Súd uznesením zo 4.5.2011, právoplatným 3.9.2011, zamietol žiadosť exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Uznesením z 23.9.2011 súd zastavil exekučné konanie (právoplatné 17.10.2011). Z exekučného spisu OS Rožňava sp. zn. 8Er/158/2011 (pripojený k spisu 5C/244/2012 v spojenej veci 5C/80/2012) súd zistil, že exekútor podal návrh na udelenie poverenia na vykonanie exekúcie 28.2.2011. Súd uznesením z 18.4.2011, zamietol žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Uznesenie sa stalo právoplatným 7.5.2011, a uznesením zo 14.6.2011 zastavil exekučné konanie (rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 30.6.2011). Z úradného záznamu z exekučného spisu OS Rožňava sp. zn. 9Er/965/2010 (pripojený k spisu 5C/260/2012 v spojenej veci 5C/80/2012) súd zistil, že exekútor podal návrh na udelenie poverenia na vykonanie exekúcie 26.11.2010. Súd uznesením z 25.3.2011 zamietol žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Uznesenie sa stalo právoplatným 19.4.2011 a uznesením z 5.5.2011 súd zastavil exekučné konanie (rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 17.5.2011). Z úradného záznamu z exekučného spisu OS Rožňava sp. zn. 8Er/789/2010 (pripojený k spisu 5C/262/2012 v spojenej veci 5C/80/2012) súd zistil, že exekútor podal návrh na udelenie poverenia na vykonanie exekúcie dňa 23.9.2010. Uznesením z 23.2.2011, právoplatným 29.4.2011, súd zamietol žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Súd uznesením z 12.5.2011, právoplatným 27.8.2011, exekučné konanie zastavil. Z exekučného spisu OS Rožňava sp. zn. 8Er/521/2011 (pripojený k spisu 5C/264/2012 v spojenej veci 5C/80/2012) súd zistil, že exekútor podal návrh na udelenie poverenia na vykonanie exekúcie dňa 6.7.2011. Uznesením zo 7.7.2011, právoplatným 29.9.2011, súd zastavil exekučné konanie a uznesením z 21.10.2011, právoplatným 23.11.2011, exekučné konanie zastavil. Z exekučného spisu OS Rožňava sp. zn. 8Er/97/2011 (pripojený k spisu 5C/269/2012 v spojenej veci 5C/80/2012) súd zistil, že exekútor podal návrh na udelenie poverenia na vykonanie exekúcie dňa 7.2.2011. Súd uznesením z 8.4.2011, právoplatným 4.5.2011, zamietol žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Uznesením zo 7.6.2011, právoplatným 17.6.2011, súd zastavil exekučné konanie.

V žalobách označených ako NZP, kde bolo namietané, že súd o návrhu na vydanie poverenia rozhodol zamietnutím návrhu po zákonnej 15 dňovej lehote, bolo zistené:

Z úradného záznamu z exekučného spisu OS Rožňava sp. zn. 8Er/821/2010 (pripojený k spisu 5C/85/2012 v spojenej veci 5C/80/2012) súd zistil, že exekútor podal návrh na udelenie poverenia na vykonanie exekúcie 4.10.2010. Súd uznesením z 15.3.2011 zamietol žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť 5.4.2011. Uznesením z 13.5.2011 súd exekučné konanie zastavil, uznesenie nadobudlo právoplatnosť 14.6.2011. Z úradného záznamu z exekučného spisu OS Rožňava sp. zn. 8Er/472/2010 (pripojený k spisu 5C/95/2012 v spojenej veci 5C/80/2012) súd zistil, že exekútor podal návrh na udelenie poverenia na vykonanie exekúcie dňa 16.7.2010. Uznesením z 10.2.2011, ktoré nadobudlo právoplatnosť 4.11.2011, súd zamietol žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Súd uznesením z 8.11.2011, právoplatným 5.12.2011, zastavil exekučné konanie. Z úradného záznamu z exekučného spisu OS Rožňava sp. zn. 8Er/619/2011 (pripojený k spisu 5C/94/2012 v spojenej veci 5C/80/2012) súd zistil, že exekútor podal návrh na udelenie poverenia na vykonanie exekúcie 3.8.2011. Súd uznesením zo 4.8.2011, ktoré nadobudlo právoplatnosť 31.8.2011, zamietol žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Uznesením z 3.10.2011 súd zastavil exekučné konanie (právoplatné 12.10.2011). Z exekučného spisu OS Rožňava sp. zn. 8Er/628/2011 (pripojený k spisu 5C/110/2012 v spojenej veci 5C/80/2012) súd zistil, že exekútor podal návrh na udelenie poverenia na vykonanie exekúcie 3.8.2011. Súd uznesením z 12.10.2011, právoplatným 19.11.2011, žiadosť exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. Uznesením z 28.11.2011, právoplatným 6.12.2011, súd exekučné konanie zastavil. Z exekučného spisu OS Rožňava sp. zn. 8Er/841/2009 (pripojený k spisu 5C/113/2012 v spojenej veci 5C/80/2012) súd zistil, že exekútor podal návrh na udelenie poverenia na vykonanie exekúcie 14.12.2009. Súd pripisom z 15.12.2009 vyzval oprávnenú na predloženie spisu týkajúceho sa exekučného titulu z dôvodu preskúmania rozhodcovského rozsudku podľa § 45 ods. 1 písm. b/, c/, ods. 2 zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní. Ďalšou výzvou z 29.4.2010 žiadal súd oznámiť, či a v akej výške plnil povinný zo zmluvy o úvere pred podaním návrhu oprávnenej na začatie rozhodcovského konania, odpoveď obdržal 27.5.2010, z nej vyplynulo, že všetky platby zaplatené povinným boli zohľadnené. Súd uznesením z 8.2.2011, právoplatným 2.3.2011, zamietol žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Uznesením zo 17.3.2011, právoplatným 22.3.2011, súd zastavil exekučné konanie. Z exekučného spisu OS Rožňava sp. zn. 8Er/33/2011 (pripojený k spisu 5C/134/2012 v spojenej veci 5C/80/2012) súd zistil, že exekútor podal návrh na udelenie poverenia na vykonanie exekúcie dňa 17.1.2011. Uznesením zo 4.4.2011, ktoré nadobudlo právoplatnosť 26.5.2011, súd zamietol žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Uznesením z 8.6.2011 súd zastavil exekučné konanie (právoplatné 22.6.2011). Z úradného záznamu z exekučného spisu OS Rožňava sp. zn. 8Er/1043/2010 (pripojený k spisu 5C/136/2012 v spojenej veci 5C/80/2012) súd zistil, že exekútor podal návrh na udelenie poverenia na vykonanie exekúcie 22.12.2010. Súd uznesením z 28.2.2012 zamietol žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie (právoplatné 28.3.2012) a uznesením zo 16.4.2012, ktoré nadobudlo právoplatnosť 21.5.2012, zastavil exekučné konanie. Z exekučného spisu OS Rožňava sp. zn. 8Er/847/2010 (pripojený k spisu 5C/159/2012 v spojenej veci 5C/80/2012) súd zistil, že exekútor podal návrh na udelenie poverenia na vykonanie exekúcie dňa 13.10.2010. Súd uznesením z 21.3.2011, ktoré nadobudlo právoplatnosť 28.4.2011, zamietol žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Uznesením z 13.5.2011, právoplatným 24.5.2011, súd zastavil exekučné konanie. Z úradného záznamu z exekučného spisu OS Rožňava sp. zn. 8Er/753/2010 (pripojený k spisu 5C/173/2012 v spojenej veci 5C/80/2012) súd zistil, že exekútor podal návrh na udelenie poverenia na vykonanie exekúcie 9.9.2010. Súd uznesením z 18.2.2011, právoplatným 14.4.2011, zamietol žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Uznesením z 12.5.2011, právoplatným 7.6.2011, súd zastavil exekučné konanie. Z úradného záznamu z exekučného spisu OS Rožňava sp. zn. 8Er/282/2010 (pripojený k spisu 5C/174/2012 v spojenej veci 5C/80/2012) súd zistil, že exekútor podal návrh na udelenie poverenia na vykonanie exekúcie dňa 30.4.2010. Súd uznesením zo 6.8.2010, ktoré nadobudlo právoplatnosť 25.2.2011, zamietol žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Uznesením zo 7.3.2011, právoplatným 18.3.2011, súd zastavil exekučné konanie. Z úradného záznamu z exekučného spisu OS Rožňava sp. zn. 8Er/620/2011 (pripojený k spisu 5C/201/2012 v spojenej veci 5C/80/2012) súd zistil, že exekútor podal návrh na udelenie poverenia na vykonanie exekúcie 3.8.2011. Súd uznesením zo 4.8.2011, právoplatným 9.6.2012, zamietol žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Uznesením z 12.6.2012, právoplatným 10.7.2012, zastavil exekučné konanie. Z úradného záznamu z exekučného spisu OS Rožňava sp. zn. 8Er/928/2009 (pripojený k spisu 5C/202/2012 v spojenej veci 5C/80/2012) súd zistil, že exekútor podal návrh na udelenie poverenia na vykonanie exekúcie 28.12.2009. Súd uznesením z 3.5.2010, ktoré nadobudlo právoplatnosť 14.10.2010, zamietol žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia

na vykonanie exekúcie. Uznesením z 26.11.2010, právoplatným 3.12.2010, súd zastavil exekučné konanie. Z úradného záznamu z exekučného spisu OS Rožňava sp. zn. 8Er/720/2010 (pripojený k spisu 5C/208/2012 v spojenej veci 5C/80/2012) súd zistil, že exekútor podal návrh na udelenie poverenia na vykonanie exekúcie 25.8.2010. Súd uznesením zo 17.2.2011, ktoré nadobudlo právoplatnosť 2.4.2011, zamietol žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Uznesením z 11.4.2011, právoplatným 20.4.2011, súd zastavil exekučné konanie. Z úradného záznamu z exekučného spisu OS Rožňava sp. zn. 8Er/37/2011 (pripojený k spisu 5C/213/2012 v spojenej veci 5C/80/2012) súd zistil, že exekútor podal návrh na udelenie poverenia na vykonanie exekúcie 17.1.2011. Súd uznesením zo 4.4.2011, ktoré nadobudlo právoplatnosť 27.4.2011, zamietol žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Uznesením zo 16.5.2011, právoplatným 24.5.2011, súd zastavil exekučné konanie. Z úradného záznamu z exekučného spisu OS Rožňava sp. zn. 8Er/756/2010 (pripojený k spisu 5C/215/2012 v spojenej veci 5C/80/2012) súd zistil, že exekútor podal návrh na udelenie poverenia na vykonanie exekúcie 9.9.2010. Súd uznesením zo 7.3.2011, ktoré nadobudlo právoplatnosť 15.4.2011, zamietol žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Uznesením z 12.5.2011, právoplatným 15.6.2011, súd zastavil exekučné konanie. Z úradného záznamu z exekučného spisu 8Er/302/2010 pripojený k spisu 5C/80/2012 súd zistil, že exekútor podal návrh na udelenie poverenia na vykonanie exekúcie 10.5.2010. Súd uznesením z 10.8.2010, ktoré nadobudlo právoplatnosť 6.6.2011, zamietol žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Uznesením zo 14.6.2011, právoplatným 30.6.2011, súd zastavil exekučné konanie.

V žalobách označených ako NP, kde bolo namietané, že súd vydal poverenie pre exekútora po zákonnej 15 dňovej lehote, bolo zistené:

Z exekučného spisu OS Rožňava sp. zn. 8Er/19/2009 (pripojený k spisu 5C/104/2012 v spojenej veci 5C/80/2012) súd zistil, že exekútor doručil súdu žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie 12.1.2009. Súd poverenie vydal 15.1.2009. Z exekučného spisu OS Rožňava sp. zn. 8Er/14/2009 (pripojený k spisu 5C/106/2012 v spojenej veci 5C/80/2012) súd zistil, že exekútor doručil súdu žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie 9.1.2009. Súd poverenie vydal 15.1.2009. Z exekučného spisu OS Rožňava sp. zn. 8Er/966/2010 (pripojený k spisu 5C/141/2012 v spojenej veci 5C/80/2012) súd zistil, že exekútor doručil súdu žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie 26.11.2010. Dňa 3.12.2010 súd vyzval Stály rozhodcovský súd spoločnosti Slovenská rozhodcovská a.s. Bratislava na doručenie rozhodcovského spisu, ktorý je podkladom exekučného titulu, za účelom preskúmania rozhodcovského rozsudku súdom v zmysle § 45 ods. 1 písm. b/, c/, ods. 2 zákona 244/2002 Z.z.. Dňa 23.3.2011 súd vydal poverenie. Z exekučného spisu OS Rožňava sp. zn. 8Er/1045/2010 (pripojený k spisu 5C/157/2012 v spojenej veci 5C/80/2012) súd zistil, že exekútor doručil súdu žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie 22.12.2010. Dňa 27.12.2010 súd vyzval Stály rozhodcovský súd spoločnosti H. Z. a.s. Bratislava na doručenie rozhodcovského spisu, ktorý je podkladom exekučného titulu, za účelom preskúmania rozhodcovského rozsudku súdom v zmysle § 45 ods. 1 písm. b/, c/, ods. 2 zákona 244/2002 Z.z. Dňa 5.4.2011 súd vydal poverenie.

Súd právne vec posúdil podľa ustanovení § 3 ods. 1, § 4 ods. 1 písm. a), § 5 ods. 1, 2, 3, § 6 ods. 1, 2, 3, 4, § 9 ods. 1, 2, 3, 4, § 17 ods. 1, 2, 3, 4, § 15 ods. 1, § 16 ods. 4, § 17 ods. 1 - 4, § 19 ods. 1, 2, 3 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov ako aj § 44 ods. 1, 2, 3, 8, § 41 ods. 2 písm. c/ a d/ zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti a § 45 ods. 1, 2, 3 zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní a dospel k záveru, že ani jedna z prejednávaných žalôb nie je dôvodná, pretože v konaní nebol preukázaný nesprávny úradný postup exekučného súdu v označených exekučných konaniach, ani nezákonnosť žalobkyňou označených rozhodnutí exekučného súdu (ani jedno rozhodnutie nebolo odvolacím súdom zrušené) a ani výška žalobcom uplatnenej náhrady škody a nemajetkovej ujmy. Konštatoval, že žalobkyňa si vyčíslila škodu vo výške 125 € (v každej žalobe NZP a NP), resp. 175 € (v každej žalobe ZE) a vo výške istiny a príslušenstva (v každej žalobe ISTINA RS). Vznik škody zdôvodnila nutnosťou vykonávať administratívne úkony z dôvodu, že súd nerozhodol o jej návrhu v exekučnom konaní v zákonných lehotách. Žalobkyňa doložila znalecký posudok 1/2014 na preukázanie výšky škody, z ktorého záverov vyplýva, že výška škody je 30,76 € pri žalobách NZP a NP a 31,68 € pri žalobách ZE. Dospel k záveru, že ani znalecký posudok 1/2014 nepotvrzuje výšku škody tak, ako si ju uplatnila žalobkyňa, čo spochybnilo správnosť ňou uplatnenej náhrady škody. Pri nemajetkovej ujme si žalobkyňa uplatňovala 55 € za mesiac nečinnosti súdu pri žalobách NZP a NP, resp. 55,32 € pri žalobách ZE. U žalôb M. RS si uplatnila 20 % z vymáhanej istiny s príslušenstvom. Zdôvodnila to tým, že nečinnosť súdu

pri rozhodovaní o jej návrhoch trvala neúmernú dobu, pričom sa nerozhodlo v zákonnej lehote a boli porušené jej práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prieťahov. Ani v jednej zo spojených vecí pritom žalobkyňa neuviedla pravdivý údaj o dĺžke konania, nakoľko nepočítala lehotu od nápadu vecí na súd do rozhodnutia o vydaní poverenia, jeho zamietnutí, alebo zmene exekútora, ale lehotu počítala od doby spisania návrhu u exekútora do podania vecí na súd, kde táto doba bola často dlhšia ako samotné súdne konanie. Uviedol, že žalobkyňa navrhla doplniť dokazovanie oboznámením sa so znaleckým posudkom, ktorý zadala vypracovať ohľadom výšky škody a so znaleckým posudkom ohľadom nesprávneho postupu súdu vo veciach M. RS. Súd nevyčkal na predloženie znaleckých posudkov, ktoré majú byť vyhotovené len v budúcnosti z dôvodu, že pri vykonanom dokazovaní nebol zistený nesprávny úradný postup, resp. nezákonné rozhodnutie a nebola preukázaná ani príčinná súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom a vznikom tvrdenej škody a nemajetkovej ujmy. Pokiaľ ide o veci označené ako ZE (nerozhodnuté v 30-dňovej lehote o zmene exekútora) poukázal na to, že v nich začalo exekučné konanie pred 1.9.2005 a vzhľadom na prechodné ustanovenia zákona č. 233/1995 Z.z. neplatila 30 dňová lehota na rozhodnutie o návrhu na zmenu exekútora. Navyše exekučný súd po doručení návrhu na zmenu exekútora vo veciach konal, nakoľko vyzval pôvodného exekútora na vyúčtovanie trov, a následne vyhlásil exekúciu za neprípustnú, exekúciu zastavil a rozhodol aj o zamietnutí návrhu na zmenu exekútora. Vzhľadom na uvedené v konaní nebol zistený nesprávny úradný postup exekučného súdu tak, ako má na mysli ustanovenie § 9 ods. 1, 2 zákona č. 514/2003 Z.z. Nedodržanie zákonom stanovenej lehoty na rozhodnutie o návrhu účastníka neznamená automaticky prieťahy v konaní (I.ÚS 16/2002). V žalobách označených M. RS exekučný súd rozhodol o zamietnutí návrhu na udelenie poverenia v lehote do 15 dní a vo veciach, v ktorých rozhodol v lehote dlhšej ako 15 dní od podania návrhu, zamietol návrh na udelenie poverenia z dôvodu, že exekučným titulom bol rozhodcovský rozsudok vydaný na základe spotrebiteľskej zmluvy, ktorá obsahovala neplatnú rozhodcovskú doložku. Exekučný súd nebol v týchto veciach nečinný, ale v každej žiadal v lehote od jedného do desiatich dní pripojenie dokladov od oprávneného alebo od rozhodcovského súdu a po ich obdržaní okamžite vo veci rozhodol. Ani v jednom prípade nebolo možné vec posúdiť z dôvodu nezákonného rozhodnutia, nakoľko žalobkyňa ani nevyužila možnosť podať opravný prostriedok voči uzneseniu, ktorým bol zamietnutý návrh na udelenie poverenia, a žiadne z rozhodnutí, ktorým sa návrh na udelenie poverenia zamietol, nebolo zrušené. Nebol zistený ani nesprávny úradný postup podľa § 9 ods. 1, 2 zákona 514/2003 Z.z., navyše nebolo povinnosťou súdu rozhodnúť do 15 dní od podania návrhu na udelenie poverenia, nakoľko súd zistil rozpor exekučného titulu so zákonom, kedy sa žiadosť o udelenie poverenia zamietla, a v tomto prípade nie je určená lehota na rozhodnutie o zamietnutí návrhu na vydanie poverenia podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku v platnom znení do 31.5.2010, do 31.5.2011 a od 1.6.2011. Toto zákonné ustanovenie sa v jednotlivých vyššie uvedených obdobiach dopĺňalo ohľadom exekučného titulu uvedeného v § 41 ods. 2 písm. c/ a/ Exekučného poriadku pri vydaní poverenia, ale 15 dňová lehota sa nevzťahovala na rozhodovanie súdu v prípade nevydania poverenia, ak rozhoduje uznesením o zamietnutí návrhu. Preto aj žaloby označené M. RS boli nedôvodné. Vo všetkých veciach označených ako NZP bol zamietnutý návrh na vydanie poverenia po 15 dňovej lehote, avšak súd vykonával nevyhnutné úkony za účelom zabezpečenia listinných dôkazov na posúdenie exekučného titulu, pričom tak, ako bolo uvedené pri žalobách M. RS, 15 dňová lehota sa nevzťahovala na rozhodovanie súdu v prípade nevydania poverenia, ak bolo vydávané uznesenie o zamietnutí návrhu na vydanie poverenia. Súd konštatoval, že podľa § 45 zákona č. 244/2002 Z.z. exekučný súd nie je len oprávnený, ale aj povinný v ktoromkoľvek štádiu exekučného konania skúmať zákonnosť exekučného titulu (vyplýva to aj z rozhodnutí Ústavného súdu SR a Najvyššieho súdu SR IV.ÚS60/2011, I.ÚS278/2014, IV.ÚS55/2011, 5Cdo/439/2012, 6Cdo/290/2012, 6Cdo/143/2011). Posudzovanie zákonnosti rozhodcovských rozsudkov v exekučnom konaní nie je možné hodnotiť ako nesprávny úradný postup. Ak by oprávnená rešpektovala výzvy súdu a doručila by najmä úverovú zmluvu, súd by mal možnosť vo veci rozhodnúť skôr, a teda práve žalobkyňa ako oprávnená spôsobilá v exekučných veciach prieťahy tým, že nerešpektovala výzvu súdu. V žalobách označených NP súd vydal poverenie pre exekútora v lehote 15 dní, a teda v uvedených veciach žaloba bola podaná nedôvodne. V ostatných veciach súd udelil poverenie na vykonanie exekúcie pre exekútora po 15 dňovej lehote, ale vo veciach konal väčšinou hneď po doručení žiadosti o udelenie poverenia, žiadal od oprávnenej doručenie listín a od rozhodcovského súdu doručenie rozhodcovského spisu, kde posúdil nárok a rozhodol. Súd opakovane poukázal na § 44 ods. 2 Exekučného poriadku v znení od 1.6.2010, podľa ktorého sa 15 dňová lehota nevzťahovala a neplatila pri exekučnom titule - rozhodcovskom rozsudku. Nedodržanie 15-dňovej lehoty na vydanie poverenia preto nemožno považovať za nesprávny úradný postup. Napokon súd na základe uvedených skutočností konštatoval, že žalobkyňa nepreukázala v jednotlivých spojených veciach nesprávny úradný postup exekučného súdu, resp. existenciu nezákonného rozhodnutia (ani jedno rozhodnutie nebolo zrušené), nepreukázala ani

výšku škody a nemajetkovej ujmy (žalobkyňa uvádza len svoje tvrdenia) a takisto nepreukázala príčinnú súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom exekučného súdu a vznikom akejkoľvek škody alebo nemajetkovej ujmy, preto žalobu zamietol. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p., keď neúspešnej žalobkyni nevzniklo právo na náhradu trov konania a úspešná žalovaná si trovy nevyčísliła, preto súd žiadnemu z účastníkov nepriznal náhradu trov konania.

Rozsudok napadla včas podaným odvolaním žalobkyňa z dôvodov uvedených v ust. § podľa § 205 ods. 2 písm. a/, v spojení s ust. § 221 ods. 1 písm. f/, g/ a h/ O.s.p., ako aj podľa § 205 ods. 2 písm. c/, d/, e/ a f/ O.s.p. a navrhla zrušiť rozsudok a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Vytýkala súdu, že prejednal vec v jej neprítomnosti, hoci preto neboli splnené podmienky v zmysle ust. § 101 ods. 2 O.s.p. v situácii, ak požiadala o zrušenie pojednávania, uviedla dôležité dôvody a predložila listiny spájané s označenými dôvodmi. Trvala totiž na osobnej účasti svojho právneho zástupcu na pojednávaní, avšak na takom, ktoré bude vedené nestranným sudcom na nestrannom súde. Poukazom na viaceré rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky a citujúc ust. § 15 O.s.p. namietala, že vo veci rozhodol vylúčený sudca. Pokiaľ súd prejednal za takýchto okolností vec v jej neprítomnosti, odňal jej tým právo konať pred súdom a porušil jej právo na súdnu ochranu, keďže sa nemala možnosť vyjadriť k tvrdeniam žalovanej, ani k dôkazom, ktoré súd vykonal a založil na nich svoje rozhodnutie, čím došlo k porušeniu zásady kontradiktórnosti konania a práva žalobkyne na súdnu ochranu. Pokiaľ ide o výšku škody, dala vyhotoviť znalecký posudok. Argumentovala, že ak žalovaná nereagovala na výzvu súdu písomne sa vyjadriť k žalobe v zmysle § 114 ods. 3 O.s.p., o žalobe malo byť rozhodnuté podľa § 153b O.s.p. rozsudkom pre zmeškanie, ktorého skutkovým základom sa mal stať ňou tvrdný skutkový stav. Nakoniec vytýkala nepreskúmateľnosť rozhodnutia v časti rozhodovania o skutočnej škode, kedy súd sa zaoberal len škodou, ktorá mala súvisieť so správou pohľadávky počas nečinnosti súdu a ignoroval tvrdenia žalobcu o škode, ktorá vznikla z titulu udržiavania a správy informačného systému a z titulu výdajov na administratívne spracovanie textov urgencií, publikačné výdaje spojené s vyhotovením urgencií a na poštové a telekomunikačné výdavky. Z rozsudku súdu nie je zrejma úvaha, na základe ktorej dospel k presvedčeniu, že majetková škoda nevznikla.

Žalovaná bola v odvolacom konaní nečinná.

Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd prejednal odvolanie žalobkyne bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) s tým, že miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku oznámil na úradnej tabuli súdu dňa 10.3.2016 v súlade s § 211 ods. 2 a § 156 ods. 3 O.s.p. a po prejednaní veci v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 213 ods. 1, 3 O.s.p. a z hľadísk uplatnených odvolacích dôvodov dospel k záveru, že odvolanie žalobkyne nie je dôvodné.

Rozsudok je vecne správny, preto ho odvolací súd podľa § 219 ods. 1, 2 O.s.p. potvrdil.

Žalobkyňa v odvolaní uvádza odvolacie dôvody podľa ust. § 205 ods. 2 písm. a/ , c/ a f/ O.s.p., t.j. v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 písm. f/, g/, h/ O.s.p.

Žalobkyňa konkrétne namieta, že postupom súdu jej bola odňatá možnosť konať pred súdom, pretože súd pojednával v jej neprítomnosti, hoci preto neboli splnené podmienky v zmysle ust. § 101 ods. 2 O.s.p., vo veci rozhodoval vylúčený sudca a súd nesprávne právne vec posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav.

Pod odňatím možnosťou konať pred súdom (§ 221 ods. 1 písm. f/ O.s.p.) je potrebné rozumieť taký procesný postup súdu, ktorým sa účastníkovi konania odnímajú tie procesné práva, ktoré mu zákon priznáva. Vo všeobecnosti ide o taký postup súdu, ktorým sa účastníkovi znemožní realizácia jeho procesných práv, priznaných mu v občianskom súdnom konaní za účelom ochrany jeho práv a právom chránených záujmov. K odňatiu možnosti pred súdom konať dochádza tiež vtedy, keď súd vec prejedná a rozhodne v neprítomnosti účastníka konania, hoci nie sú preto splnené podmienky vyplývajúce z ust. § 101 ods. 2 O.s.p.

Súd pokračuje v konaní, aj keď sú účastníci nečinní. Ak sa riadne predvolaný účastník nedostaví na pojednávanie ani nepožiadá z dôležitého dôvodu o odročenie, môže súd vec prejednať v neprítomnosti takého účastníka; prihliadne pritom na obsah spisu a dosiaľ vykonané dôkazy (§ 101 ods. 2 O.s.p.).

Zo zákonného ustanovenia vyplýva, že predpokladom uskutočnenia pojednávania a rozhodnutia v neprítomnosti účastníkov je riadne predvolanie účastníka na pojednávanie, ktorý sa nedostaví a ani nepožiadava z dôležitého dôvodu o odročenie pojednávania.

Predvolanie na pojednávanie sa musí účastníkom doručiť tak, aby mali dostatok času na prípravu, spravidla najmenej päť dní pred dňom, keď sa má pojednávanie konať (§ 115 ods. 2 O.s.p.).

Žalovanej bol rovnopis žaloby doručený 15.1.2013, žalovaná sa k žalobe písomne vyjadrila dňa 1.2.2013, jej písomné vyjadrenie prevzal právny zástupca žalobkyne 11.2.2013.

V prejednávanej veci z obsahu spisu je preukázané splnenie podmienok pre pojednávanie súdu dňa 22.1.2015 v neprítomnosti účastníkov, preto ak súd vec prejednal a rozhodol na tomto pojednávaní v neprítomnosti účastníkov, neodňal tým žalobkyňi (ani žalovanej) právo konať pred súdom.

Predvolanie na pojednávanie na deň 22.1.2015 bolo doručené právnomu zástupcovi žalobkyne 2.12.2014, a žalovanej 1.12.2014. Bola tak zachovaná lehota na prípravu pojednávania v zmysle citovaného ustanovenia § 115 ods. 2 O.s.p.

Dňa 16.1.2015 žalobkyňa doručila súdu prvého stupňa žiadosť o odročenie nariadeného pojednávania na neurčito z dôvodu, že v tomto konaní požiadala o prerušenie konania do rozhodnutia Súdneho dvora Európskej únie o prejudiciálnych otázkach, ktoré navrhla položiť žalovaná v 1. rade Slovenská republika, za ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti v konaní o náhradu škody pre porušenie práva európskej únie prebiehajúcim na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 7C 6/2010. Neprítomnosť na pojednávaní dňa 22.1.2015 žalovaná písomne ospravedlnila.

Žalobkyňa ani jej právny zástupca sa na pojednávanie dňa 22.1.2015 nedostavili, svoju neúčast iným dôvodom, ako v podaní doručenom 16.1.2015 neospravedlnili, a keďže súd prvého stupňa nepovažoval žalobkyňou tvrdený dôvod za dôležitý v zmysle ust. § 119 ods. 2 O.s.p., za situácie, že žalovaná sa z neúčasti na pojednávaní ospravedlnila, prejednal vec v neprítomnosti účastníkov. Na tomto pojednávaní oboznámil výsledky prípravy pojednávania a vykonal dokazovanie obsahom listinných dôkazov, ktoré sú súčasťou tohto spisu, ako aj oboznámením pripojených vyššie označených exekučných spisov Okresného súdu Rožňava a vo veci rozhodol.

Ak sa žalobkyňa ako riadne predvolaná účastníčka na pojednávanie súdu z vlastnej vôle nedostavila ani nepožiadala z dôležitého dôvodu o odročenie (spoliehajúc sa na opakovane podávanú a tými istými dôvodmi odôvodňovanú žiadosť o „zrušenie“ pojednávania), sama sa zbavila procesnej možnosti svojimi tvrdeniami, vyjadreniami a navrhovaním, resp. predkladaním dôkazov na súdnom pojednávaní realizovať svoj vplyv na rozhodnutie súdu. Pokiaľ by sa žalobkyňa súdneho pojednávania zúčastnila, mala by možnosť vyjadriť sa k vykonaným dôkazom i realizovať ďalšie procesné práva spojené s účasťou na pojednávaní, vrátane možnosti vyjadriť sa k skutkovým a právnym otázkam veci a navrhnúť dôkazy na podporu svojich tvrdení. Zásada kontradiktórnosti konania, ani právo žalobkyne na súdnu ochranu preto porušené neboli.

Z uvedeného je zrejmé, že nebol naplnený odvolací dôvod v zmysle ust. § 205 ods. 2 písm. a/ v spojení s ust. § 221 ods. 1 písm. f/ O.s.p., teda postupom súdu, keď vec prejednal v neprítomnosti žalobkyne, nebola jej odňatá možnosť konať pred súdom. Keďže vyjadrenie žalovanej k žalobe bolo súdu doručené, neboli splnené ani podmienky pre rozhodnutie v zmysle ust. § 153b ods. 2 O.s.p. rozsudkom pre zmeškanie.

Odvolací dôvod podľa § 205 ods. 2 písm. a) v spojení s ust. § 221 ods. 1 písm. g) O.s.p. je daný vtedy, ak vo veci rozhodoval vylúčený sudca.

Z obsahu spisu bolo zistené, že zákonná sudkyňa JUDr. Katarína Janečková, ktorej podľa rozvrhu práce bola náhodným výberom pridelená vec 5C 80/2012 (a k nej spojené veci), nie je vylúčená z prejednávania a rozhodovania veci, o čom rozhodol Krajský súd v Košiciach uznesením sp. zn. 1NcC 30/2012-17 z 18.10.2012. Toto uznesenie bolo právnomu zástupcovi žalobkyne doručené dňa 15.1.2013.

V prejednávanej veci preto tento odvolací dôvod nie je naplnený, pretože zákonná sudkyňa JUDr. Katarína Janečková nebola vylúčená z prejednávania a rozhodovania tejto veci, o čom bolo právoplatne rozhodnuté vyššie označeným uznesením Krajského súdu v Košiciach.

Aj pokiaľ ide o žalobkyňou namietané odvolacie dôvody v zmysle ust. § 205 ods. 2 písm.c/ a f/ O.s.p. odvolací súd dospel k záveru, že ani tieto nie sú dané.

Rozhodnutiu súdu nemožno vytknúť nedostatočné zistenie skutkového stavu, ani že by vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov nevyplynuli a ani nevyšli za konania najavo, že by opomenul niektoré rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, alebo že by v jeho hodnotení dôkazov bol logický rozpor, prípadne, že by výsledok jeho hodnotenia dôkazov nezodpovedal tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z ust. § 133 až 135 O.s.p., alebo že by na zistený skutkový stav aplikoval nesprávne zákonné ustanovenia, alebo použité zákonné ustanovenie nesprávne vyložil. Rozsudok vo veci nie je ani nepreskúmateľný, ani nebola zistená iná vada, ktorá by mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

Súd prvého stupňa vykonal vo veci dokazovanie v dostatočnom rozsahu a náležite zistil skutkový stav, vykonané dôkazy vyhodnotil podľa ust. § 132 O.s.p., z týchto dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam, na ktorých aj založil svoje rozhodnutie, zo zisteného skutkového stavu vyvodil aj správny právny záver, preto odvolací súd jeho rozsudok ako vecne správny podľa ust. § 219 O.s.p. potvrdil.

Odvolací súd sa stotožňuje so správnymi skutkovými zisteniami a právnym záverom súdu prvého stupňa, v zmysle ktorého neboli splnené podmienky zodpovednosti žalovanej za škodu podľa zákona č. 514/2003 Z.z., ktorá mala byť spôsobená žalobkyňou tvrdým nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Rožňava v exekučných konaniach vedených na tomto súde pod vyššie uvedenými spisovými značkami a nezákonnými rozhodnutiami vydanými v týchto konaniach, z ktorého dôvodu základ nároku nie je daný.

Správne, podrobné, presvedčivé a zákonu zodpovedajúce sú dôvody napadnutého rozsudku, s ktorými sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje a na tieto odkazuje (§ 219 ods. 2 O.s.p.).

Z odôvodnenia rozsudku vyplýva úvaha súdu, na základe ktorej dospel k záveru o vylúčení zodpovednosti žalovanej za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom a nezákonným rozhodnutím aj s poukazom na príslušné právne predpisy, ktoré aplikoval na zistený skutkový stav. Nenáležitá je preto námietka žalobkyne o nepreskúmateľnosti a arbitrárnosti záverov súdu prvého stupňa, na ktorých založil svoje rozhodnutie.

Z vykonaného dokazovania nepochybne vyplynul záver, že Okresný súd Rožňava sa v uvedených exekučných konaniach nedopustil nesprávneho úradného postupu tým, že nerozhodol o žiadosti o udelenie poverenia v lehote 15 dní od jej doručenia súdu v zmysle ustanovenia § 44 Exekučného poriadku, tým, že pred rozhodnutím o udelení poverenia preskúmaval súlad exekučného titulu, t.j. rozhodcovského rozsudku so zákonom, tým, že zamietol žiadosť súdneho exekútora o vydanie poverenia po zákonnej 15 - dňovej lehote a ani tým, že nerozhodol o návrhu na zmenu súdneho exekútora v zákonnej 30 dňovej lehote.

Podľa ust. § 44 ods. 2 Exekučného poriadku súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul; ak ide o exekučné konanie vykonávané na podklade rozhodnutia vykonateľného podľa § 26 zákona č. 231/1999 Z.z. o štátnej pomoci v znení neskorších predpisov, exekučný titul sa nepreskúma. Ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu; táto lehota neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. c/ a d/ (notárske zápisnice a vykonateľné rozhodnutia rozhodcovských súdov a rozhodcovských komisií a zmierov nimi schválených - poznámka odvolacieho súdu). Ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie.

Z citovaného zákonného ustanovenia vyplýva, že lehota 15 dní je určená na vydanie poverenia na vykonanie exekúcie v prípade, ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom. V ostatných prípadoch, t.j. ak takýto rozpor súd zistí, nie je viazaný lehotou 15 dní, a nie je ani povinný v tom prípade vydať poverenie pre exekútora. Naopak, v tom prípade musí takúto žiadosť o udelenie poverenia zamietnuť. Určená lehota 15 dní však neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. c/ a d/, a teda ak ide o notárske zápisnice, ktoré obsahujú právny záväzok a ak ide o vykonateľné rozhodnutia rozhodcovských súdov.

V prejednávanych veciach exekučným titulom je práve rozhodcovský rozsudok, z ktorého dôvodu súd nebol viazaný lehotou 15 dní. V exekučných veciach, v ktorých súd zamietol žiadosť o udelenie poverenia, urobil tak z dôvodu rozporu exekučného titulu so zákonom. Vzhľadom na tieto skutočnosti bolo vylúčené, aby súd rozhodol v lehote 15 dní a vydal poverenie na vykonanie exekúcie. Vo vyššie uvedených konaniach preto nemožno vidieť nesprávny úradný postup, ako to namietala žalobkyňa.

Je treba konštatovať, že aj za situácie, ak exekučným titulom je rozhodcovský rozsudok, ako aj za situácie, že súd zistí rozpor exekučného titulu so zákonom, je povinný rozhodnúť v primeranej lehote. Vzhľadom na znenie ust. § 9 ods. 2 zákona 514/2013 Z.z. od 1.1.2013, teda aj v čase rozhodovania súdu prvého stupňa, však otázku prieťahov môže súd posudzovať len vychádzajúc z výsledkov vybavenia sťažnosti na prieťahy, žiadosti o prešetrenia vybavenia sťažnosti na prieťahy, z právoplatného rozhodnutia vydaného v disciplinárnom konaní, ktorým sa rozhodlo o tom, že sudca sa dopustil disciplinárneho previnenia, ktoré má za následok prieťahy v súdnom konaní, právoplatného rozhodnutia Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorým sa rozhodlo, že bolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov alebo z právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu SR o ústavnej sťažnosti, ktorým Ústavný súd SR konštatoval, že sa porušilo právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov. Žalobkyňa nepreukázala existenciu žiadneho relevantného rozhodnutia, ktorým by bolo konštatované porušenie práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov ani nepreukázala, že by jej sťažnosť na prieťahy v konaní bola vybavená spôsobom, z ktorého by existencia prieťahov bola preukázaná.

Pokiaľ žalobkyňa nesprávny úradný postup súdu videla v tom, že súd v exekučnom konaní preskúmaval zákonnosť rozhodcovského rozsudku, s týmto názorom nie je možné sa stotožniť. Povinnosť súdu ex officio v ktoromkoľvek štádiu exekučného konania skúmať zákonnosť exekučného titulu, t.j. či rozhodcovský rozsudok nie je v rozpore so zákonom (nezaväzuje účastníka na plnenie, ktoré je objektívne nemožné, právom nedovolené alebo odporujúce dobrým mravom), vyplýva z ust. § 45 ods. 2 zákona 244/2002 Z.z., v zmysle ktorého súd exekúciu zastaví aj bez návrhu, ak zistí v rozhodcovskom konaní nedostatky podľa odseku 1 písm. c/ (rozhodcovský rozsudok zaväzuje účastníka na plnenie, ktoré je objektívne nemožné, právom nedovolené alebo odporuje dobrým mravom). Táto otázka bola už riešená v rozhodnutiach Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, napr. sp.zn. 5 Cdo 439/2012, ako aj Ústavného súdu Slovenskej republiky, napr. sp. zn. I. ÚS 278/2013, IV. ÚS 55/2011 atď.

Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov záver súdu prvého stupňa o nepreukázaní nesprávneho úradného postupu Okresného súdu Rožňava v označených exekučných konaniach vedených na tomto súde je vecne správny.

Správny je aj záver súdu prvého stupňa o nepreukázaní splnenia zákonných podmienok pre priznanie nároku na náhradu škody titulom nezákonného rozhodnutia, ktorým je uznesenie o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia.

V zmysle ust. § 6 ods. 1 zákona 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov ak tento zákon neustanovuje inak, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím možno uplatniť iba vtedy, ak právoplatné rozhodnutie, ktorým bola škoda spôsobená, bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom. Súd, ktorý rozhoduje o náhrade škody, je viazaný rozhodnutím tohto orgánu.

V prejednávanych veciach zrušenie (pre nezákonnosť) alebo zmena právoplatného rozhodnutia okresného súdu, ktorým bola žiadosť o udelenie poverenia zamietnutá, preukázané neboli a vzhľadom na nesplnenie tejto podmienky pre vznik nároku, je skúmanie existencie ďalších podmienok bez

právneho významu, keďže jednotlivé zákonné predpoklady vzniku práva na náhradu škody v zmysle zákona č. 514/2003 Z.z. musia byť splnené kumulatívne.

Vzhľadom na správny záver súdu, že v danom prípade nie je daný základ nároku, nebolo povinnosťou súdu skúmať výšku škody a nemajetkovej ujmy a vykonávať v tomto smere dokazovanie. Súd v odôvodnení rozsudku uviedol, z akého dôvodu sa nezaoberal samotnou výškou škody či nemajetkovej ujmy a v tomto smere nie je jeho rozhodnutie nepreskúmateľné.

Z uvedených dôvodov sú odvolacie námietky žalobkyne nedôvodné, preto odvolací súd napadnutý rozsudok ako vecne správny podľa ust. § 219 ods. 1, 2 O.s.p. potvrdil.

Podľa § 109 ods. 2 písm. c/ O.s.p. ak súd neurobí iné vhodné opatrenia, môže konanie prerušiť, ak prebieha konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu, alebo ak súd dal na takéto konanie podnet. Toto ustanovenie upravuje tzv. fakultatívne prerušenie konania, to znamená prerušenie konania, ktoré nie je pre konanie nevyhnutné. Predmetné ustanovenie sa týka procesných situácií, v ktorých súd môže konanie prerušiť, ale nemusí tak urobiť. Prerušenie konania je tu na úvahe konajúceho súdu a je upravené len ako procesná možnosť tohto súdu, nie však jeho povinnosť. Rozhodujúcim hľadiskom je hospodárnosť konania, s prihliadnutím na ktorú prerušenie konania predstavuje vo všeobecnosti skôr výnimku ako pravidlo.

Prerušenie konania v zmysle § 109 ods. 2 písm. c/ O.s.p. je procesným inštitútom, ktorý sa zvolí vtedy, ak je vhodné dočasne nepokračovať v konaní. Všeobecným účinkom prerušenia konania je, že sa nekonajú pojednávania, neplynú lehoty (§ 111 O.s.p.) a účastníci (dočasne) nevykonávajú procesné úkony inak spojené s konaním. Tak, ako nedochádza k vylúčeniu účastníka konania z realizácie jeho procesných oprávnení postupom súdu, ktorý konanie prerušil, nedochádza k odňatiu možnosti pred súdom konať ani procesným postupom súdu, ktorý konanie v zmysle § 109 ods. 2 písm. c/ O.s.p. neprerušil.

Odvolací súd sa stotožňuje so záverom súdu prvého stupňa, že v danej veci neprebieha žiadne konanie, v ktorom by sa riešila otázka významná pre rozhodnutie súdu v prejednávanej veci (§ 109 ods. 2 písm. c/ O.s.p.), nakoľko predmetom prejudiciálnych otázok položených Súdnemu dvoru Európskej únie v konaní vedenom na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 7C/6/2010 je vznik zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú porušením komunitárneho práva nečinnosťou orgánov štátu pri výkone verejnej moci pri súčasnej nečinnosti a nezájume poškodeného na hájení svojich práv, vzájomný vzťah medzi zodpovednosťou za škodu a zodpovednosťou za bezdôvodné obohatenie, a posúdenie otázky, či má byť prednostne uplatňovaným nárok na náhradu škody voči štátu alebo nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia voči tretiemu subjektu, ktorý sa v dôsledku porušenia komunitárneho práva orgánom štátu pri výkone verejnej moci bezdôvodne obohatil. Vzhľadom na predmet tohto konania nie je zrejmé, aké otázky a skutočnosti relevantné pre toto konanie majú byť v konaní o predmetných prejudiciálnych otázkach zodpovedané. Z tohto dôvodu prerušiť konanie v posudzovanej veci nie je potrebné.

Žalobkyňa nemala úspech v odvolacom konaní, preto nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania (§ 224 ods. 1, § 142 ods. 1 O.s.p.), a žalovaná si náhradu trov odvolacieho konania neuplatnila, preto o jej trovách nebolo rozhodnuté (§ 224 ods. 1, § 151 ods. 1 prvá veta O.s.p.).

Rozhodnutie bolo prijaté senátom pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov).

Poučenie:

Proti rozsudku odvolacieho súdu odvolanie nie je prípustné.